

stigningsskat vedtagen, som kunde være retfærdig. Det er kun disse Bemærkninger, jeg vilde henstille til den højtærede Ministers og det kommende Udvalgs Overvejelse.

H. P. Pedersen: Naar jeg har forlangt Ordet, er det for at motivere min Stilling til enkelte af de fremsatte Forslag og knytte nogle enkelte Bemærkninger til Udtalelser, der ere fremsatte her i de foregaaende Dage. Med Hensyn til min Stilling overfor Jernbanerne paa Langeland skal jeg sige, at naar jeg tidligere ikke har givet disse Jernbaner paa Langeland min Tilslutning, saa ligger det i, at Langeland tidligere har forlangt $\frac{3}{4}$ Statstilskud. Jeg skal saaledes minde om, at det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen) den 9. December 1903 her i Tinget fremsatte et Forslag til Lov om Anlæg og Drift af private Jernbaner paa Langeland, hvori det krævedes, at Staten skulde yde $\frac{3}{4}$. Jeg kunde nemlig ikke gaa med til at stille det fine Langeland i Klasse med de magre Egne i Jylland. Men nu viser det sig jo, at Langeland er villigt til at tilvejebringe de Midler, der ere nødvendige, og som i Almindelighed kræves, nemlig Halvdelen af Anlægssummen. Saa vil jeg anbefale de foreslaaede Baner, der ere opførte under Nr. 11 paa § 6 i Forslaget.

Dernæst skal jeg blot med to Ord anbefale den lette Bane, som foreslaas som Forbindelseslinie mellem Svendborg og Faaborg, og som er opført under Nr. 10 paa samme Paragraf. Der har været fuldstændig Enighed i Kommissionen om at indstille denne Bane. Jeg nærer ogsaa det Haab, at der her i Rigsdagen vil være fuldstændig Enighed om at faa den gennemført. Der kræves kun et Bidrag paa 100,000 Kr., og det er jo ikke ret mange Penge; vi Fynboere er jo nøjsomme.

Forinden jeg forlader Sydfyn, vil jeg knytte en lille Bemærkning til en Udtalelse, der er fremsat af det ærede Medlem for Assens (Berntsen) den 1. Februar. Det ærede Medlem beklagede sig over, at det foreliggende Forslag ikke gav nogen som helst Udsigt til, at hans mangeaarige Yndlingstanke om en Forbindelse mellem Assens og Ourø Sund kunde realiseres. Jeg kunde fristes til at sige, at jeg er glad ved, at dette Projekt ikke foreligger. Der vilde da opstaa lige saa stor Strid paa Sydvestfyn, som der nu er i Nordvestfyn om Retningslinien. Hvis den Tid skulde

komme, da der kunde blive Tale om Nedlæggelse af Kielerrouten og Gennemførelse af en ny Forbindelse med Tyskland, tror jeg, at en Forbindelse over Faaborg—Bøjden til Als vilde blive den bedste og naturligeste Linie. Men da denne Sag ikke ligger for, og det saaledes kun er et Fremtidsspørgsmaal, skal jeg ikke opholde mig videre derved.

Dernæst har det ærede Medlem for Assens i sin Tale den 1. Februar omtalt Forslagets § 9. Jeg er fuldkommen enig med ham i, at vi Fynboere maa nedlægge en Indsigelse mod den Bestemmelse, som er optagen i de 2 sidste Stykker af denne Paragraf. Jeg skal minde om, at ved de Baner, vi tidligere have vedtaget heri Rigsdagen, og hvor der har været ydet Halvdelen af Ekspropriationen af Statskassen, har der aldrig været forlangt, at Staten skulde have Aktieret. Odense—Bogense Banen blev anlagt ifølge Lov af 18. Marts 1881, Randers—Hadsund Banen ifølge Lov af 25. Maj 1881, Aarhus—Odder—Hou Banen ifølge Lov af 12. Maj 1882, Horsens—Juelsminde Banen ifølge Lov af 12. Maj 1882, Horsens—Tørring Banen ifølge Lov af 12. April 1889 og Odense—Nørre Broby—Faaborg Banen ifølge Lov af 24. April 1903. Til disse Baner har Statens Bidrag været en Gave en Gang for alle, og der var kun et eneste Medlem i Jernbanekommissionen, der fremsatte Tanken om, at Staten skulde have Aktieret. Jeg haaber derfor, at Ministeren og Udvalget ville lade de 2 sidste Stykker af § 9 gaa ud af Forslaget.

Der ligger omdelt her paa vore Pladser et Andragende fra et Jernbaneudvalg, som arbejder for en Bane fra Middelfart til Odense. Der er ogsaa omdelt et koloreret Kort paa vore Pladser. Jeg skal omtale dette Anlæg med et Par Ord. Det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) udtalte forleden Dag, at for at der skal kunne gennemføres en Bane i en Egn, kræves to Ting, for det første, at det er et almindeligt Ønske at faa en Bane, og dernæst, at der viser sig Villighed til at tilvejebringe de fornødne Midler. Det er fuldkommen rigtigt, og for Middelfart Bys Vedkommende ere disse to Betingelser til Stede i fuldt Maal, men de have ikke været til Stede i de to store nærmestliggende Kommuner, Vejlbj og Asperup-Baaring. Jeg skal nævne, hvorledes Forholdet har været. Vejlbj Kommune, der er en meget stor Kommune — den tæller 2,369 Indbyggere — har tidligere kun tegnet sig for 40,000 Kr., et meget lille Bidrag. Nu har den for nylig tegnet sig for det dob-